Dosarul nr.2-22774/19 /2-19182920-12-2-15112019/

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

24 iunie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul central)
în componența:
președintele ședinței, judecătorul Sergiu Suvac
grefier Grigore Barbu, Adelina Țușca, Daniela Mihailov,
Jana Cornescu

examinând în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva ***** cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces.

La 14 noiembrie 2019 *****, prin intermediul avocatului Anton Antuan, a depus cerere de chemare în judecată împotriva ***** cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, în anul 2013 reclamantul s-a cunoscut cu pârâta *****, cu intenția de a întemeia o familie.

Susține că, din relația celor doi, s-a născut fiica *****

Menționează că, în anul 2010 pârâta ***** a obținut dreptul de proprietate asupra apartamentului nr. *****, situat în *****, str. ***** *****, cu suprafața de 76 m^2, bun imobil achiziționat din sursele ei proprii.

Afirmă că, având convingerea întemeierii unei familii și a oficializării relațiilor, reclamantul, începând cu luna aprilie 2014 a efectuat din sursele sale financiare lucrări de reparație capitală în apartamentul pârâtei.

Accentuează partea reclamantă că valoarea totală a investițiilor efectuate în apartamentul dat, constituie suma de 140 000 lei și 8 000 euro, lucrările vizând îndreptarea și finisarea pereților, montarea tavanelor, aplicarea pardoselilor, instalarea rețelelor electrice și sanitare, placarea cu gresie a spațiilor sanitare, montarea ușilor interioare, precum și procurarea și instalarea mobilierului și a tehnicii de uz casnic.

Susține că blocul locativ în care se află apartamentul pârâtei a fost dat în exploatare în anul 2010, apartamentul fiind recepționat de pârâtă în stare nefinisată, fără lucrări de reparație și fără instalarea obiectelor sanitare.

Indică faptul că reclamantul a suportat următoarele cheltuieli: salariul muncitorilor – 4 000 euro; bucătăria – 30 000 lei; mașină de spălat – 6 000 lei; televizor LG – 6 000 lei; masă de călcat – 1 000 lei; masă de bucătărie – 8 000 lei; masă TV – 2 000 lei; cadă – 8 000 lei; vas WC – 4 000 lei; lavoar WC – 2 000 lei; bideu – 2 000 lei; lavoar bucătărie – 1 200 lei; fier de călcat – 1 000 lei; uscător de rufe – 1 000 lei; uși interioare – 14 000 lei; ușa de la intrare – 3 000 lei; servicii de instalare a ușilor – 1 400 lei; lacăte și mânere – 1 660 lei; țevi și conexiuni sanitare – 1 000 lei; panou electric, prize, întrerupătoare și cabluri – 1 500 lei; jaluzele – 500 euro; tapete – 500 euro; vopsea decorativă pentru bucătărie – 2 240 lei; vopsea pentru balcoane și pereți – 3 000 lei; alte bunuri și servicii (transport, unelte, adezivi, gresie, teracotă, grund, gips-carton, laminat, ciment, nisip, vată minerală, plinte, plasă, elemente de fixare etc.) în valoare totală de 40 000 lei și 3 000 euro.

Reclamantul susține că în total a cheltuit suma de 140 000 lei și 8 000 euro, respectiv, pârâta ***** s-a îmbogățit fără justă cauză cu sumele date.

Reține că, pe perioada creșterii copilului comun, pârâta nu a fost încadrată în câmpul muncii, reclamantul fiind unicul întreținător al familiei.

Totodată, reclamantul menționează că pârâta a refuzat înregistrarea căsătoriei, iar la data de 11 iulie 2018 a depus cerere de chemare în judecată privind încasarea pensiei de întreținere a copilului, iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 21 februarie 2019, a fost stabilită pensia de întreținere în cuantum de 1 125 lei lunar.

Reprezentantul reclamantului susține că, la momentul depunerii acțiunii, pârâta concubinează cu o altă persoană, iar lui ***** îi este limitată posibilitatea de a comunica cu copilul său.

Reieșind din totalitatea circumstanțelor cauzei, reclamantul consideră că de la bun început pârâta nu a avut intenția reală de a întemeia o familie, scopul acesteia fiind unul patrimonial, respectiv, îmbogățirea din contul reclamantului.

Totodată, reclamantul atrage atenția instanței că bunurile au fost procurate din diferite locații, iar facturile și bonurile de plată justificative au rămas în posesia pârâtei, neavând acces la probele scrise.

Susține că, dovada efectuării lucrărilor din sursele financiare proprii ale reclamantului, precum și cuantumul cheltuielilor suportate de ultimul, pot fi stabilite prin audierea martorilor și prin efectuarea unei expertize în domeniul construcțiilor.

Solicită partea reclamantă admiterea cererii de chemare în judecată, încasarea de la ***** în beneficiul lui ***** a sumei de 140 000 lei și 8000 euro, precum și compensarea cheltuielilor suportate privind achitarea taxei de stat la depunerea acțiunii în cuantum de 9 000 lei.

La 7 octombrie 2021, în cancelaria instanței a fost înregistrată referința depusă de reprezentantul pârâtei *****, avocat Valentin Guțu, în care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind tardivă și neîntemeiată. *(f.d. 99-100)*

În susținerea poziției sale menționează că, în anul 2008 pârâta a încheiat cu societatea cu răspundere limitată „Gonvaro-Con” contractul nr. 113 privind investițiile private în construcția blocului locativ, amplasat în *****, str. ***** nr. *****, având ca obiect dobândirea dreptului asupra apartamentului nr. *****, constituit din două odăi.

Reține că, după încheierea contractului cu societatea cu răspundere limitată „Gonvaro-Con”, pârâta a plecat la muncă peste hotarele țării.

Notează că, la data de 24 august 2011 pârâta a semnat actul nr. 26 de primire-predare a imobilului – apartamentul nr. ***** din *****, str. ***** nr. *****, după care a plecat peste hotarele țării, unde a continuat să muncească în scopul acumulării mijloacelor financiare necesare pentru efectuarea reparației apartamentului.

Susține că, pârâta a făcut cunoștință cu reclamantul ***** Vasile în Italia, în anul 2013, iar în rezultatul relațiilor de concubinaj, pârâta a rămas însărcinată.

Reține că, ***** în luna decembrie 2013 s-a întors în Republica Moldova în legătură cu nașterea copilului, pentru a efectua reparația apartamentului și a se muta cu traiul în acest imobil împreună cu reclamantul.

Partea pârâtă menționează că fiica pârâtei, *****, s-a născut la data de ***** în municipiul *****, iar la externare a fost întâmpinată de părinții pârâtei, de fratele acesteia și de reclamantul *****. Totodată, după nașterea copilului, reclamantul a recunoscut paternitatea și a insistat ca actul de naștere să fie întocmit pe numele familiei sale, fapt care a fost pus în aplicare.

Reține că, după nașterea copilului, reclamantul a plecat la muncă peste hotare, lăsând-o pe pârâtă împreună cu copilul la părinții acesteia.

Potrivit susținerilor pârâtei, la începutul lunii mai 2014, reclamantul s-a întors de la muncă din Moscova, iar părțile au convenit să înceapă lucrările de reparație în apartament. În acest context, pârâta a afirmat că i-a transmis reclamantului cheile apartamentului și suma de 8 000 euro, acumulată de ea anterior, pentru efectuarea reparației, după care reclamantul a plecat la Chișinău, iar pârâta a rămas cu fiica ***** la părinții săi din mun. *****.

Accentuează că, lucrările de reparație au fost efectuate pe parcursul a trei luni, iar la sfârșitul lunii august 2014 ***** împreună cu fiica ***** s-au mutat în apartamentul situat în mun. Chișinău.

Menționează că, pentru efectuarea reparației în apartament, reclamantul a angajat fratele său împreună cu alte două persoane, iar toate lucrările de reparație și achizițiile de materiale și mobilier au fost efectuate din contribuțiile financiare ale pârâtei și ale reclamantului, în cote egale. Pârâta a beneficiat, de asemenea, de sprijinul părinților săi și al fratelui.

Relatează că, după nașterea fiicei *****, pârâta a fost întreținută exclusiv de părinții săi, fără ca reclamantul ***** să-i asigure sprijin material, aflându-se permanent peste hotare.

Totodată, susține că relațiile dintre părți s-au deteriorat, iar la data de 20 iulie 2016 pârâta și reclamantul s-au separat.

Evidențiază că în luna septembrie 2016, reclamantul ***** s-a prezentat la domiciliul pârâtei pentru a prelua ultimele bunuri ce mai rămăseseră la aceasta, propunându-i pârâtei ca sumele cheltuite pentru reparația apartamentului și procurarea mobilierului să fie compensate prin reținerea acestora din pensia de întreținere a fiicei minore *****

Ulterior, reclamantul nu a mai contactat pârâta, nu și-a manifestat interesul pentru fiica sa și nu a oferit sprijin material. În aceste condiții, pârâta a fost nevoită să sesizeze instanța de judecată pentru stabilirea și încasarea pensiei de întreținere.

Notează că, la data de 29 februarie 2019, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) s-a dispus încasarea din contul reclamantului ***** în beneficiul ***** a pensiei de întreținere pentru fiica ***** *****, în cuantum fix de 1 125 lei lunar, începând cu data de 11 iulie 2018 și până la majoratul copilului. Hotărârea a devenit irevocabilă și a fost depusă la executorul judecătoresc.

Subliniază că, aflând despre hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) privind încasarea pensiei de întreținere, reclamantul *****, în scop de răzbunare, a formulat prezenta acțiune prin care pretinde plata sumei de 140 000 lei și 8 000 euro, în calitate de pretinse cheltuieli efectuate de reclamant pentru repararea apartamentului, precum și pentru achiziționarea mobilierului, a echipamentului tehnico-sanitar și a altor bunuri casnice.

Conchide că, cererea de chemare în judecată formulată de reclamant împotriva pârâtei este tardivă, întrucât a fost formulată la o perioadă semnificativă după evenimentele invocate.

Reține că, pârâta nu recunoaște faptul că reclamantul ar fi suportat cheltuieli de 140 000 lei și 8 000 euro pentru reparația apartamentului, achiziționarea mobilierului, tehnicii sanitare și a altor bunuri casnice, considerând că sumele indicate în cerere sunt exagerate.

Pârâta confirmă că i-a transmis reclamantului ***** suma de 8 000 euro pentru reparația apartamentului și procurarea mobilierului, însă fără a putea stabili suma exactă cheltuită efectiv de reclamant pentru aceste lucrări.

Totodată, pârâta consideră că a expirat termenul de prescripție extinctivă în cadrul căruia reclamantul ar fi putut să-și exercite dreptul de a solicita în instanță repararea pretinselor cheltuieli.

Solicită reprezentantul pârâtei respingerea acțiunii reclamantului, cu compensarea de către ultimul a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5 000 lei.

În privința tardivității acțiunii, instanța prin încheierea emisă în mod protocolar la data de 1 decembrie 2021, a respins cererea părții pârâte privind invocarea excepției de tardivitate. *(f.d. 126)*

În ședința de judecată, reclamantul ***** a fost reprezentat de avocatul său Anton Antuan, care a susținut pe deplin cele expuse în conținutul cererii de chemare în judecată, solicitând admiterea integrală a acesteia.

Pârâta *****, prin intermediul avocatului său Valentin Guțu, în ședința de judecată a optat pentru respingerea cererii de chemare în judecată depusă de ***** Vasile, menționând că reclamantul nu a probat pretențiile sale din acțiune, iar reclamanta nu le recunoaște.

Aprecierea instanței:

Audiind participanții la proces, studiind materialele cauzei civile, apreciind în conformitate cu art.130 Cod de procedură civilă probele prezentate și raportându-le la

prevederile legii ce guvernează speța, instanța de judecată a ajuns la concluzia că, cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva ***** cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată, este neîntemeiată şi urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În ședința de judecată instanța a constatat următoarele circumstanțe de fapt.

Materialele cauzei atestă faptul că pârâta ***** este proprietara apartamentului nr. ***** situat în *****, str. ***** *****, temeiul înscrierii servind contractul de investire a capitalului privat, actul nr. 1 de transmitere primire a apartamentului din 2011. *(f.d. 101)*

Din explicațiile participanților la proces rezultă că ***** a făcut cunoștință cu ***** în anul 2013, aflându-se în relații de concubinaj, până la separarea acestora în anul 2016.

Din aceleași explicații oferite de participanții la proces, instanța reține că în perioada sus menționată, la anumite intervale de timp, fie reclamantul *****, fie pârâta *****, au fost plecați la muncă peste hotarele țării.

Este cert și faptul că în rezultatul concubinajului celor doi, la data de ***** s-a născut copilul comun, ***** *****, fapt confirmat prin certificatul de naștere anexat la materialele dosarului. *(f.d. 11)*

Totodată, instanța atestă înrăutățirea ulterioară a relațiilor între reclamant și pârâtă, care a dus la separarea acestora în anul 2016.

Mai mult decât atât, instanța reține că, în temeiul hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) nr. 2-2275/2018 din 21 februarie 2019, ***** a fost obligat să achite pensia pentru întreținerea copilului comun ***** ***** în mărime de 1 125 lei până la atingerea majoratului. *(f.d. 8)*

Fără a putea stabili în mod clar o perioadă concretă, în baza unor înscrisuri certe, instanța notează că în apartamentul pârâtei, situat în *****, str. ***** *****, nr. *****, au fost efectuate lucrări de reparație capitală, reclamantul pretinzând că a contribuit în acest sens cu mijloace financiare proprii în mărime de 140 000 lei și 8 000 euro.

Ulterior, instanța reține că reclamantul cu referire la prevederile art. 1389, 1391 Cod civil (în redacția de până la modificările operate la 01.03.2019) s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată împotriva fostei concubine, *****, prin care a solicitat încasarea sumei de 140 000 lei și 8 000 euro.

În justificarea pretențiilor formulate, reclamantul a anexat la cererea de chemare în judecată fotocopiile unor poze pretins a fi făcute în apartamentul pârâtei, situat în *****, str. ***** *****, nr. *****. *(f.d. 12-30)*

Totodată, se impune a se sesiza că la solicitarea părții reclamante, instanța prin încheierea din 22 iunie 2022 a ordonat efectuarea expertizei judiciare de evaluare a bunului imobil. *(f.d. 135-136)*

În același context, instanța atestă că prin scrisoarea Centrului Național de Expertize Judiciare din 12.04.2023, solicitantului i s-a refuzat efectuarea expertizei pentru neconformarea ultimului la cerințele centrului privind prezentarea materialelor necesare. *(f.d. 147)*

În conformitate cu art. 118 alin. (1) şi (3) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. (3) Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Art. 117 alin. (1) și (2) Codul ce procedură civilă prevede că, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe în cauze civile se admit elementele de fapt constatate din explicaţiile părţilor şi ale altor persoane interesate în soluţionarea cauzei, din depoziţiile martorilor, din înscrisuri, probe materiale, înregistrări audio-video, din concluziile experţilor.

Conform art. 121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reține spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Instanța va soluționa cauza civilă în conformitate cu prevederile Codului civil în redacția în vigoare la momentul situației juridice invocate, și anume, până la republicarea acestuia în Monitorul Oficial la 01.03.2019 în temeiul Legii nr. 133 din 15.11.2018.

În această ordine de idei, important este de remarcat că partea reclamantă în cererea de chemare în judecată și-a justificat pretențiile în baza instituției îmbogățirii fără justă cauză, pretinzând încasarea de la pârâtă a sumei în mărime de 140 000 lei și 8 000 euro.

Astfel, conform art. 1389 alin. (1) Cod civil, persoana care, fără temei legal sau contractual, a dobîndit ceva (acceptant) ca urmare a executării unei prestaţii de către o altă persoană (prestator) sau a realizat în alt mod o economie din contul altuia este obligată să restituie acestei alte persoane ceea ce a primit sau a economisit. Nu este relevant faptul dacă îmbogăţirea fără justă cauză a avut loc ca rezultat al comportamentului uneia dintre părţi, a unui terţ sau ca urmare a unei cauze independente de voinţa lor.

În interpretarea corectă a normei de drept enunţate, este de înţeles că îmbogăţirea fără justă cauză presupune de fiecare dată o majorare a patrimoniului dobânditorului din contul patrimoniului prestatorului.

Așadar, pentru a fi în prezenţa unui raport juridic de îmbogăţire fără justă cauză este important ca îmbogăţirea să se producă în lipsa unui temei legal sau contractual.

În justificarea pretențiilor formulate, după cum s-a menționat anterior, partea reclamantă a anexat la materialele cauzei fotocopiile unor poze pretins a fi făcute în apartamentul pârâtei, situat în *****, str. ***** *****, nr. *****.

Instanța apreciază critic aceste probe deoarece acestea nu sunt conforme prevederilor legale, fiind fără valoare probatorie sub aspectul cuantumului cheltuielilor pretinse.

Mai mult decât atât, fotocopiile pozelor prezentate nicidecum nu pot confirma proveniența mijloacelor bănești, dacă acestea într-adevăr au fost investite de către reclamant, lipsind legătura directă dintre reclamant și presupusele investiții, în condițiile în care, din susținerile pârâtei, necombătute de reclamant, *****, pe lângă faptul că a beneficiat de sprijinul părinților, a fratelui său, de asemenea, a fost plecată la muncă peste hotare, acumulând mijloace bănești care le-a transmis reclamantului pentru reparații.

Așadar, reclamantul nu a prezentat niciun înscris (contracte, facturi, bonuri fiscale, chitanțe) care să confirme suportarea nemijlocită a cheltuielilor respective.

În aceste condiții, instanța constată că nu a fost demonstrată existența unei îmbogățiri unilaterale a pârâtei și nici a unei sărăciri corespunzătoare a reclamantului, nefiind confirmată aplicabilitatea prevederilor invocate de reclamant.

Astfel, deoarece cele susținute și prezentate de partea reclamantă nu permit stabilirea valorii investițiilor ultimului în apartamentul pârâtei, solicitarea reclamantului ***** cu privire la încasarea sumei de la ***** este neprobată, motiv pentru care urmează a fi respinsă.

În conformitate cu art.82 Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit art. 94 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Art. 96 alin. (1), (1^1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. (1^1) Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Ținând cont că instanța a respins solicitarea reclamantului cu privire la încasarea sumei, cerința privind compensarea tuturor cheltuielilor de judecată suportate, la fel urmează a fi respinsă.

Concomitent, nu poate admisă nici solicitarea reprezentantului pârâtei *****, avocatul Valentin Guțu, privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5 000 lei.

În susținerea acestei cereri, partea pârâtă a anexat la materialele cauzei bonul de plată seria și nr.***** din 18 ianuarie 2020 *(f.d. 116)*, însă, în lipsa altor înscrisuri

relevante, acest document nu permite stabilirea legăturii directe dintre plata efectuată și examinarea prezentei cauze civile**.**

Instanța reține că din conținutul bonului de plată rezultă în mod generic mențiunea privind reprezentarea intereselor părții în instanța de judecată, fără a fi indicată denumirea concretă a cauzei, element indispensabil pentru a aprecia caracterul real, necesar și rezonabil al cheltuielilor pretinse.

Mai mult, la materialele dosarului nu au fost anexate înscrisuri care să confirme existența unui contract de asistență juridică, să justifice cuantumul sumei solicitate sau să demonstreze că aceasta a fost achitată anume pentru reprezentarea pârâtei în prezenta cauză.

În aceste condiții, instanța constată că partea pârâtă nu a făcut dovada cheltuielilor de asistență juridică în sensul art. 96 și art. 118 Cod de procedură civilă, motiv pentru care cererea reprezentantului pârâtei *****, avocatul Valentin Guțu, privind compensarea acestora urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 238-241 Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Cererea de chemare în judecată depusă de de ***** împotriva ***** cu privire la încasarea sumei și a cheltuielilor de judecată, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțare, prin intermediul instanței emitente.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Sergiu Suvac